

ім. Шевченка і т. п. і показало ся, що вони припадають поро-
хом, бо нема читачів: книжки сі, хоч великої научної стій-
ности, суть незрозумілі, за тяжкі для наших пересічних чи-
тачів. І не дивниця: навіть в дуже освічених краях, як Ан-
глія Франція і Німеччина, як показує статистика, на 100
прочитаних припадає 60 до 75 на красну літературу, то зн.
оповідання, описи, драми, комедії і верші, а доперва решта,
то є 25 до 40 на твори научні. А щож доперва у нас, найтем-
пійшого народу в сімї культурних націй?

Докладну програму, які книжки повинна обіймати чи-
тальня бібліотека у нас, подати трудно. Се головню зале-
жить від загального уровня образования членів читальні, а
також не менше мусить бути причорвлена до місцевих об-
ставин. Найзагальнійше кажучи бібліотека мусіла-б склада-
ти ся: перше з книжок ширшим змістом для всіх читачів;
друге, із спеціальних фахових книжок; приміром, если чи-
тальня знаходиться в околиці фермерській, і більшість її
членів є фермери, то тоді в сім другім відділі повинні пере-
важати книжки господарського змісту; коли знова читаль-
ня є вміщевости, де більшість її членів робить по фа-
бриках пр. в придальних, то і книжки фахового відділу по-
винні бути відповідного змісту.

Головним відділом в наших бібліотеках повинна бути
белетристика. Тут належать оповідання, повісті, казки, вер-
ші, комедії, драми. Задачею сего відділу бібліотеки є пере-
довсім заправити початкуючого читача до читання, і тому тут
поводовсім мусять бути книжки незвичайно інтересні. До-
свід учить, що найбільше зацікавлюють початкуючого чита-
ча книжки змісту фантастичного, описи якихсь незвичайних
пригід, історичні оповідання і т. п.

Коли бібліотеку тяжко здобути, то ще тяжіше удержати
її порядку. А дуже часто трапляє ся таке, що на бібліоте-
каря виберуть чоловіка зовсім невідповідного; він часто не
має поняття про таку звичайну річ, як се, що треба списати
книжки і тримати їх під ключем, що коли позичає кому я-
кусь книжку, то треба се записати і т. п. Тому на бібліотека-
ря треба брати чоловіка письменного, та обутого з книжка-
ми. Бібліотекар, що сам нічого не читав, не потрафить пора